

Dosarul nr. 2r-904/18

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (judecător I. Cimpoi)

## DECIZIE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul  
judecătorii

Valeriu Doagă  
Tamara Chișca-Doneva  
Nina Vascan

examinând recursul declarat de ООО „Нестле Украина“, reprezentată de avocatul Radu Jigău,

în cauza civilă la cererea depusă de ООО „Нестле Украина“, reprezentată de avocatul Radu Jigău, privind recunoașterea și încuviințarea executării pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine,

împotriva încheierii din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea privind recunoașterea și încuviințarea executării pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine,

### c o n s t a ț ă :

La 17 iulie 2018, ООО „Нестле Украина“, întreprindere cu sediul în Ucraina, reprezentată de avocatul Radu Jigău, a depus în calitate de creditor cerere privind recunoașterea și încuviințarea executării pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii din 17 aprilie 2018 a Curții de Arbitraj Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Ucrainei, prin care: (1) s-a obligat „Djarvis“ SRL, întreprindere cu sediul în Republica Moldova, să returneze la depozitul ООО „Нестле Украина“ 352 de aparate de cafea în sumă totală de 23 536, 19 dolari SUA; (2) s-a încasat în beneficiul ООО „Нестле Украина“, din contul „Djarvis“ SRL, suma de 11 083, 17 dolari SUA cu titlu de compensare a costului a 210 aparate de cafea pierdute; și (3) s-a încasat în beneficiul ООО „Нестле Украина“, din contul „Djarvis“ SRL, taxa de arbitraj în sumă de 3 277, 09 dolari SUA.

Prin încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cererea înaintată de creditorul ООО „Нестле Украина“, reprezentată de avocatul Radu Jigău, a fost respinsă (f.d. 117-122). S-a refuzat recunoașterea și încuviințarea executării pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii din 17 aprilie 2018 a Curții de Arbitraj Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Ucrainei, prin care: (1) s-a obligat „Djarvis“ SRL, întreprindere cu sediul în Republica Moldova, să returneze la depozitul ООО „Нестле Украина“, amplasat în or. Lvov, s. Malehov, str. Kievskaia nr. 2A, 352 de aparate de cafea, și anume 22 de unități de aparate de cafea Lioness H/5, 173 de unități de aparate de cafea Media H/5, 74

de unități de aparate de cafea Mini, 106 unități de aparate de cafea Mini Silver, 192 de unități de aparate de cafea Sagoma RUK H/7 și 2 unități de aparate de cafea Spinel Tour, în sumă totală de 23 536, 19 dolari SUA; (2) s-a încasat în beneficiul OOO „Нестле Украина“, din contul „Djarvis“ SRL, suma de 11 083, 17 dolari SUA cu titlu de compensare a costului a 210 aparate de cafea pierdute; și (3) s-a încasat în beneficiul OOO „Нестле Украина“, din contul „Djarvis“ SRL, taxa de arbitraj în sumă de 3 277, 09 dolari SUA, iar în total, s-a încasat în beneficiul OOO „Нестле Украина“, din contul „Djarvis“ SRL, suma de 14 360, 26 dolari SUA.

La 31 octombrie 2018, OOO „Нестле Украина“, reprezentată de avocatul Radu Jigău, a declarat recurs împotriva încheierii din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și admiterea cererii privind recunoașterea și încuviințarea executării pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine (f.d. 126-127).

În motivarea recursului, OOO „Нестле Украина“, reprezentată de avocatul Radu Jigău, a susținut că sediul debitorului „Djarvis“ SRL se află pe X, după cum atestă extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, anexat la dosar.

Recurentul consideră că instanța nu trebuia să aplice art. 476 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

În această privință, recurentul a menționat că după cum relevă informația oferită de compania de curierat, anexată la dosar, cât și certificatul eliberat de Curtea de Arbitraj Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Ucrainei, la 29 ianuarie 2018, debitorul a recepționat cererea de chemare în arbitraj, Regulamentul Curții de Arbitraj Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Ucrainei, lista arbitrilor recomandați etc.

Recurentul a indicat că tot atunci, debitorului i s-a propus să formuleze o poziție față de pretențiile înaintate și să aleagă un arbitru.

În continuare, recurentul a notat că prevederile art. 3 din Legea Ucrainei cu privire la arbitrajul comercial sunt identice cu prevederile art. 3 din Legea Republicii Moldova nr. 24 din 22 februarie 2008 cu privire la arbitrajul comercial internațional, statuând că orice comunicare scrisă se consideră recepționată dacă a fost remisă destinatarului personal sau la întreprinderea, domiciliul, reședința ori la adresa poștală a acestuia.

Recurentul a făcut trimitere la pct. 15 alin. (5) din Regulamentul Curții de Arbitraj Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Ucrainei, care stipulează că orice comunicare scrisă se consideră recepționată dacă a fost remisă părții personal sau reprezentantului său legal ori la întreprinderea, domiciliul, reședința ori la adresa sa poștală.

Acceași normă prevede că dacă niciunul din locurile menționate nu pot fi identificate după cercetări rezonabile, comunicarea scrisă se consideră recepționată dacă a fost expediată la ultimul sediu sau domiciliu cunoscut, la ultima reședință sau adresă poștală cunoscută, printr-o scrisoare recomandată sau în orice alt mod care atestă încercarea de a remite comunicarea, iar comunicarea se consideră recepționată la data remiterii.

Recurentul consideră că în situația în care debitorul a fost înștiințat despre

inițierea procedurii de arbitraj, acesta urma să-și exercite cu bună-credință obligațiile procedurale, iar citația din 14 martie 2018 se consideră a fi recepționată de către debitor.

La 04 decembrie 2018, „Djarvis“ SRL, reprezentată de avocatul Serghei Filatov, a depus referință, solicitând respingerea recursului și menținerea încheierii.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Având în vedere că încheierea contestată a fost emisă la 17 octombrie 2018, iar data declarării recursului este 31 octombrie 2018, recursul a fost declarat în termen.

Examinând recursul, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii, din următoarele raționamente.

Conform art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

La 17 decembrie 1998, în Republica Moldova a intrat în vigoare Convenția de la New York pentru recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine, care se aplică recunoașterii și executării sentințelor arbitrate date pe teritoriul unui alt stat, decât acela unde se cere recunoașterea și executarea sentințelor și rezultate din diferende între persoane fizice sau juridice.

În baza acestei Convenții, Republica Moldova și-a asumat obligația de a recunoaște autoritatea unei sentințe arbitrale și va acorda executarea acestei sentințe conform regulilor de procedură în vigoare pe teritoriul unde sentința este invocată.

Astfel, potrivit art. 476 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, recunoașterea și executarea hotărârii arbitrale străine pot fi refuzate numai la cererea părții împotriva căreia sunt invocate dacă această parte prezintă instanței de judecată probe doveditoare că partea împotriva căreia este emisă hotărârea nu a fost informată în modul corespunzător cu privire la desemnarea arbitrului sau cu privire la procedura arbitrală ori, din alte motive, nu a putut să își prezinte mijloacele sale de apărare.

În speță, partea împotriva căreia a fost emisă hotărârea arbitrală străină, și anume hotărârea din 17 aprilie 2018 a Curții de Arbitraj Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Ucrainei (f.d. 6-19), a invocat temeiul prevăzut de art. 476 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Astfel, „Djarvis“ SRL a arătat că citația privind locul, data și ora examinării cauzei în arbitraj i-a fost expediată la sediu la 14 martie 2018, dar nu a fost recepționată.

După cum reiese din scrisoarea companiei de curierat nr. 257 din 23 martie 2018 (f.d. 103), la 20 martie 2018, citația din 14 martie 2018 cu documentele aferente a fost transmisă curierului din Republica Moldova, care însă nu a găsit sediul „Djarvis“ SRL pe X. Mai rezultă din această scrisoare că pe X, curierul a

identificat un centru expozițional cu un număr mare de încăperi, printre care nu s-a regăsit și sediul „Djarvis“ SRL, iar la nr. de telefon indicat în factură, reprezentanții „Djarvis“ SRL de asemenea nu au fost de găsit.

Aici, Colegiul subliniază că actele respective se referă în mod direct la procedura arbitrală, adică lipsa citării „Djarvis“ SRL constituie temei de a refuza recunoașterea și executarea hotărârii arbitrale.

În conformitate cu pct. 15 alin. (5) din Regulamentul Curții de Arbitraj Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Ucrainei, orice comunicare scrisă se consideră recepționată dacă a fost remisă părții personal sau reprezentantului său legal ori la întreprinderea, domiciliul, reședința ori la adresa sa poștală.

La caz, prima instanță corect a constatat că, comunicarea nominalizată nu a fost remisă la sediul „Djarvis“ SRL, adică nu a fost înmănată unui reprezentant legal al întreprinderii.

Conform aceluiași pct. 15 alin. (5) din Regulamentul Curții de Arbitraj Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Ucrainei, dacă niciunul din locurile menționate nu pot fi identificate după cercetări rezonabile, comunicarea scrisă se consideră recepționată dacă a fost expediată la ultimul sediu sau domiciliu cunoscut, la ultima reședință sau adresă poștală cunoscută, printr-o scrisoare recomandată sau în orice alt mod care atestă încercarea de a remite comunicarea, iar comunicarea se consideră recepționată la data remiterii.

Astfel, prima instanță întemeiat a considerat că simplul fapt al expedierii comunicării la sediul „Djarvis“ SRL este insuficient pentru a constata înștiințarea legală, or nu se poate aprecia că sediul „Djarvis“ SRL este imposibil de a fi identificat, în condițiile în care citația din 29 ianuarie 2018 în legătură cu același proces a fost recepționată la aceeași adresă (f.d. 100).

Așadar, lipsa de diligență a curierului nu poate fi trecută pe seama „Djarvis“ SRL, care după cum atestă recepționarea înștiințării din 29 ianuarie 2018, are un sistem funcțional de primire a corespondenței.

Astfel, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de ООО „Нестле Украина“, reprezentată de avocatul Radu Jigău și a menține încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de ООО „Нестле Украина“, reprezentată de avocatul Radu Jigău.

Se menține încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza civilă la cererea depusă de ООО „Нестле Украина“, reprezentată de avocatul Radu Jigău, privind recunoașterea și încuviințarea executării pe

teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine.  
Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,  
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan